



Luxembourg, den 26. oktober 2021

Årsberetningen for 2020

De 10 oftest stillede spørgsmål

1) Hvilken rolle spiller Den Europæiske Revisionsret i forbindelse med EU-budgettet?

Hvert år **kontrollerer vi EU's konsoliderede regnskab og afgiver en erklæring** om tre forhold: 1) om regnskabet er rigtigt, 2) om EU's indtægter blev modtaget i overensstemmelse med reglerne, og 3) om dets budget blev anvendt i overensstemmelse med reglerne. Denne kontrol danner grundlag for vores **revisionserklæring**, som vi i medfør af artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal afgive til Europa-Parlamentet og Rådet.

I 2020 beløb EU's udgifter sig til **173,3 milliarder euro**, svarende til 1,1 % af den samlede bruttonationalindkomst for EU's medlemsstater og Det Forenede Kongerige.

2) Har Revisionsretten godkendt regnskabet for 2020?

Ja. Vi har godkendt regnskabet for 2020 som **rigtigt** (afgivet en "blank erklæring"), sådan som vi har gjort det for hvert regnskabsår siden 2007. Vi konkluderer, at 2020-regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling, regnskabsårets resultater, pengestrømme og bevægelser på nettoaktiver.

Ud over vores erklæring om regnskabets rigtighed skal vi også - på grundlag af vores revisionsarbejde - afgive en erklæring om, hvorvidt de underliggende transaktioner er blevet afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne. Vi konstaterede, at indtægterne var uden væsentlig fejlforekomst. Den anslåede fejlforekomst i betalingerne har været relativt stabil i de seneste år. Den faldt fra 3,8 % i 2015 til 3,1 % i 2016 og 2,4 % i 2017. Den har været stabil siden 2018, hvor den var på 2,6 %. I 2020 var den anslåede fejlforekomst i betalingerne den samme som i 2019, dvs. 2,7 %. Ligesom for 2019 har vi konkluderet, at fejlen er gennemgribende, og vi har derfor afgivet en afkræftende erklæring (dette forklares nærmere nedenfor).

3) Hvad betyder vores skøn over fejlforekomsten?

De 2,7 % er vores skøn over, **hvor mange af midlerne der ikke skulle have været udbetalt** fra EU-budgettet, fordi de efter vores mening ikke blev brugt i overensstemmelse med EU-reglerne, eller ikke overholder specifikke nationale regler i medlemsstaterne.

Typiske fejl var betalinger til støttemodtagere eller projekter, der ikke var støtteberettigede, eller betalinger til indkøb af tjenesteydelser eller varer og investeringer, der ikke var foretaget i fuld overensstemmelse med reglerne for offentlige indkøb.

4) Betyder det, at 2,7 % af EU-midlerne er blevet spildt?

Nej. Det gør det ikke, for der er en vigtig forskel mellem "fejl" og "spild". Under vores revision undersøger vi, om EU-midlerne er blevet brugt i overensstemmelse med reglerne, om de afholdte omkostninger er beregnet korrekt, og om støttebetingelserne er opfyldt. Hvis et af disse krav ikke er opfyldt, kalder vi det en "fejl". Det er sådan, vi er nået frem til de 2,7 %.

Nogle fejl vedrører betalinger, hvor støttebetingelserne ikke var opfyldt, men som ikke er spildte. Vi konstaterede f.eks., at et projekt vedrørende udvikling af landdistrikter i Kroatien, som støttede dyrkning af blåbær, herunder etablering af et vandingsanlæg, havde modtaget finansiering. Sådanne investeringer er kun berettigede til EU-finansiering, hvis de opfylder kravene i EU-lovgivningen vedrørende bæredygtig vand anvendelse. Støttemodtageren havde indgivet dokumenter, der viste, at projektet omfattede en vandmåler, og betalingsorganet godkendte derfor udgifterne med relation til vandingsanlægget. Vi konstaterede dog, at der ikke var etableret nogen vandmåler, hvilket betød, at vandingskomponenten ikke var berettiget til EU-finansiering.

Der kan dog også godt være tale om spild i forbindelse med udgifter, selv om de er fuldt ud lovlige og formelt rigtige. Vi har tidligere rapporteret om et eksempel, hvor havneinfrastruktur blev bygget uden at tage behørigt hensyn til de forventede fragtbehov.

5) Er de konstaterede fejl udtryk for svig?

I de fleste tilfælde har vi ikke fundet tegn på dette. Svig er forsætlig vildledning for vindings skyld. Selv om det kan være svært at påvise svig gennem almindelige revisionshandlinger, konstaterer vi hvert år under vores revision tilfælde af formodet svig.

I 2020 rapporterede vi om ni sager med mistanke om svig i de 838 transaktioner, vi reviderede. Vi indberettede disse sager til OLAF, Den Europæiske Unions Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i det nødvendige omfang undersøger og følger op på dem i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder.

6) Er EU's økonomiske forvaltning ved at blive værre?

Under den seneste flerårige finansielle ramme har der været en **generel forbedring** i den anslåede fejlforekomst i udgifterne, fra 4,4 % i 2014 til en stabil forekomst tæt på 2,7 % i de sidste tre år.

Der er dog fortsat en væsentlig fejlforekomst i udgifterne med høj risiko (hovedsagelig godtgørelsesbaserede udgifter). Andelen af denne type udgifter steg til 59 % i 2020-budgettet. Vi anslår fejlforekomsten i udgifterne med høj risiko til 4,0 %. Ligesom sidste år konkluderer vi, at **fejlen er gennemgribende**, og vi afgiver derfor en **afkræftende erklæring om udgifterne**.

7) Hvad menes der med "gennemgribende fejl" og udgifter "med høj risiko"?

Over halvdelen af EU's udgifter blev i 2020 anset for at være forbundet med høj risiko. Vi anslår fejlforekomsten i de samlede udgifter til 2,7 %, men tallet stiger til 4,0 %, hvis vi ser isoleret på udgifterne med høj risiko. Da denne type udgifter udgør en betydelig andel af de samlede udgifter (59 %), mener vi, at fejlen er gennemgribende - dvs. at den forekommer i hele den reviderede population eller **en væsentlig del** af den.

Udgifter med høj risiko henviser primært til **EU's godtgørelse** af støtteberettigede omkostninger vedrørende støtteberettigede aktiviteter (underlagt komplekse regler). Godtgørelser betales f.eks. i forbindelse med forskningsprojekter (på udgiftsområdet "Konkurrenceevne"), investeringer i regionaludvikling og landdistriktsudvikling (på udgiftsområderne "Samhørighed" og "Naturressourcer") og udviklingsbistandsprojekter (på udgiftsområdet "Et globalt Europa"). I 2020 steg andelen af denne type udgifter til 59 %, hovedsagelig som følge af en yderligere stigning i udgifterne på udgiftsområdet "Samhørighed" (20 milliarder euro).

Udgifter med lav risiko omfatter **rettighedsbaserede betalinger**, der foretages til støttemodtagere, som opfylder bestemte (mindre komplekse) betingelser. Der kan f.eks. være tale om direkte støtte til landbrugere (på udgiftsområdet "Naturressourcer"), studie- og forskningsstipendier (på udgiftsområdet "Konkurrenceevne") eller lønninger og pensioner til EU-ansatte (på udgiftsområdet "Administration").

8) Hvad betyder det, når en erklæring er "blank/med forbehold/afkræftende"?

En "**blank**" erklæring betyder, at tallene giver et retvisende billede, og at reglerne for regnskabsaflæggelse og økonomisk forvaltning er overholdt.

En erklæring "**med forbehold**" betyder, at revisorerne ikke kan afgive en blank erklæring, men at de konstaterede problemer ikke er gennemgribende.

En "**afkræftende**" erklæring betyder, at der er gennemgribende problemer.

9) Hvad er en "væsentlig" fejlforekomst?

I revisionsterminologi er dette **den grænse, over hvilken fejl vurderes at have en væsentlig effekt**. En fejlforekomst er væsentlig, når den kan forventes at påvirke de beslutninger, brugerne af en revisionsberetning træffer. Både vi og Kommissionen anvender en **væsentlighedstærskel på 2 %**.

10) Hvorfor peger årsberetningen på risici vedrørende covid-19-hjælpepakken?

Covid-19-pandemien vil få en betydelig effekt på EU's finanser: I den finansielle periode 2021-2027 vil den samlede tildeling af midler fra instrumentet Next Generation EU (NGEU) og den flerårige finansielle ramme (FFR) beløbe sig til 1 824 milliarder euro, **hvilket er næsten det dobbelte af udgifterne** under den foregående FFR-periode.

Samtidig har medlemsstaternes absorption af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) fortsat været langsommere end planlagt. Ved udgangen af 2020, der var det sidste år i den 7-årige budgetperiode, var kun 55 % af den aftalte EU-finansiering for perioden 2014-2020 blevet udbetalt. Dette har **øget de uindfrie forpligtelser**, som ved udgangen af 2020 nåede 303,2 milliarder euro (hvoraf 209 milliarder euro kom fra ESI-fondene), hvilket svarer til næsten to årsbudgetter.

På denne baggrund påpeger revisorerne risikoen ved, at gennemførelsen af fondene med delt forvaltning er kommet sent i gang i den finansielle periode 2021-2027. I lyset heraf og på grundlag af dokumentation fra tidligere perioder advarer de også om udfordringer, som både vedrører problemer med lovgyldighed og sund økonomisk forvaltning af midler.

Revisionsrettens årsberetning for 2020 foreligger på 23 EU-sprog på eca.europa.eu.